

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 137. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 20-го ЧЕРВНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JUNE 20, 1978 No. 137 VOL. LXXXV.

НАТО ВИМАГАЄ ВІД СОВЕТСЬКОГО БЛЮКУ ЯСНОГО СТАНОВИЩА

Відень, Австрія. — Ройтер інформує, що європейські держави — члени Північно-Атлантичного Оборонного Союзу, у зв'язанні з новою советською пропозицією скорочення військових частин в Центральній Європі до 700.000 вояків по обох боках східно-західного кордону, вимагають від Варшавського Пакту ясності становища, а головним поданням правдивого числа вояків, які входять до цього пакту і стаціонарують в Центральній Європі. Досі ці справи були суперечливими, бо східноєвропейські країни мабуть приховували правдиве число збройних сил, якими вони розпоряджаються. Московські джерела твердять, що Варшавський Пакт нараховує 805.000 вояків, а західні військові розвідки стверджують, що це число є набагато вищим. Лондонський Інститут для стратегічних студій, каже, що країни Варшавського Пакту нараховують біля одного мільйона вояків, враховуючи суди наземні, повітряні і морські сили. На роззброєнній конференції у Відні, яка триває вже понад

п'ять років, совети погодилися, базуючись на числі 805.000; що східноєвропейські держави скоротять свої військові частини на 105.000 вояків, за дещо більше скорочення західних військових контингентів. Таким чином Варшавський Пакт, якщо тільки брати під увагу 905.000 вояків цього Пакту, перевищує би збройні сили НАТО на 150.000 вояків в ключових європейських країнах.

Білий Дім вже зайняв до цього своє становище, кажучи, що поки не буде розв'язана ця справа, то напевно чи можна буде приступити до кінцевих переговорів і підписання договору про скорочення. У вівторок, 13-го червня ц. р., представники НАТО на віденській конференції зустрілися приватно з представниками Варшавського Пакту, щоб висвітлити цю й багато інших справ, пов'язаних з питанням скорочення війська. Ці проблеми будуть також темою нарад конференції у чергових днях, аж до часу повного висвітлення і погодження в цій принциповій для Заходу справі.

У Вашингтоні холодно сприймають советську пропозицію про скорочення війська в Центральній Європі

Відень, Австрія. — Американська делегація на роззброєнній конференції у Відні висловила своє застереження до ранішої советської пропозиції відносно скорочення війська в Центральній Європі, тому що Варшавський Пакт своїми заявами і поведінкою поставив пропозицію СССР під знак запиту. Раніше советські представники заявляли, що обидві сторони скоротять свої військові контингенти до числа 700.000 вояків і цю пропозицію було прийнято у Вашингтоні, як дуже сприятливу, тим більше, що Віденська конференція безсумнісно радить вже від 1973 року. Білий Дім мав тільки застереження щодо числа військових частин Варшавського Пакту, але були добрі інтенції в безпосередніх переговорах що справу висвітлити. Тепер, держави Вар-

шавського Пакту, довідавшись про американську постанову, намагаються на то, щоб держави Північно-Атлантичного Оборонного Пакту (НАТО) прийняли беззаперечно твердження советських представників, що східній і західній блоку мають рівну кількість вояків і від цієї „рівності“ треба починати скорочування. Речник Державного департаменту Ауреліус Фернандес поінформовав кореспондентів, що, практично беручи, тепер дещо зменшилися вигляди на підписання договору про скорочення війська в Європі, хоч спеціалісти НАТО стверджують, що пропозиція Варшавського Пакту. Йдеться тільки про висвітлення різниці 150.000 вояків, з боку східного блоку до чого не признається Варшавський Пакт.

В Нью-Йорку відбувся Міжкrajовий вишкіл зв'язкових Пласту

Нью-Йорк (С.Р.) — В дні 10-11 червня 1978 р. відбувся тут Міжкrajовий вишкіл для здобуття ступеня зв'язкового, в якому взяли участь кандидати-виховники із ЗСА та Канади. Передумовою прийняття на вишкіл було успішне закінчення кореспондентського курсу на ступінь зв'язкового. Вишкіл підготував і перевів провід Скобичного Круга, а саме — провідниця Люба Крупа, заступник Петро Содоль та референт вишколу Мирослав Раковський, з участю таких прелегентів: Ю. Старосольський — Начальний Пластун, Ганя Шиптур — крайова булавна юначок в Канаді, О. Кузьмович — редактор журналу „Юнак“, Р. Рогожа — бувший голова Гол. Пл. Булави і Ксеня Ожежницька — крайова референтка юначок в ЗСА. Від Гол. Пл. Булави були ще — голова Любомир Романків та заступник голови для виховних справ — Слава Рубель.

На вишкіл прибули виховники з осередків: Торонто, Вашингтон, Чикаго, Нью-Гейвен, Ньюарк, Нью-Йорк. Ціллю цього вишколу було — підготувати пластунів і пластунок до відповідальності виховної праці на постах зв'язкових юначків куренів та поглибити свідомість відповідальності за рівень виховної праці з

пластовою молоддю. У програму вишколу увійшли: доповіді, гутірки та дискусії світоглядного характеру, психологічного (зокрема беручи до уваги психологію сучасної молоді), як рівнож гутірки, зв'язані з виховуванням завдань і обов'язків зв'язкового, та практичні майстерні, які брали під увагу різні ситуації, з якими зв'язковий може зустрітись у виконуваних своїх обов'язків. Були також гутірки про ведення пластового церемоніалу, про мірило поступу юнака, планування програм праці для куреня та про програму праці зі старшим юнацтвом.

Такі міжкrajові вишколи як цей на ступінь зв'язкового, що є найвищим ступенем виховання в Пласті, забезпечують єдність пластового вишколу у поодиноких краях, забезпечують надалі високий рівень виховання молоді у Пласті, а рівночасно дають задоволення, що Пласт в майбутньому зможе дати українській громаді повновартісних громадян-інтелектуальних провідників, які займатимуть чільні та провідні становища в українських громадянських, професійних, спортивних, літературно-мистецьких, культурно-освітніх та церковних установах.

Картер і Десаї наголошують поліпшення відносин

Прем'єр Мараджі Десаї в оточенні президента і пані Картер під час церемоніального привітання в саді Білого Дому.

Вашингтон. — Закінчуючи свої 7-денні відвідини ЗСА, індійський прем'єр Морарджі Десаї минулого четверга, 15-го червня, наголосив факт, що протягом останнього року відносини між Індією та Америкою значно поліпшилися, бо усунуто головну причину непорозуміння: у виборках населення Індії відсутню від влади прем'єра Індіру Ганді, яка старалася обмежити демократію в тій країні та своїм зближенням до Советського Союзу фактично відійшла від політичної нейтральності, яку Індія займала від початку свого існування як незалежна держава.

Під час прощальної церемонії в городі Білого До-

му президента Джиммі Картера теж наголосив на поліпшення відносин між ЗСА та Індією, висловлюючи надію, що та тенденція продовжуватиметься і в наступних роках.

Хоча уряд Індії далі не хоче погодитися на інспекцію атомових інсталляцій на індійській території, які продукують нуклеарну енергію для мирних цілей, то уряд президента Картера зобов'язався продовжувати постачати Індії збагачений уран, а справу інспекції плянує розв'язати згодом. Уряд ЗСА пообіцяв, щоб атомовий матеріал, замість для мирних цілей, не був використаний для розбудови нуклеарної зброї.

Білий Дім оприлюднив докази про причетність Куби до нападу на Заір

Вашингтон. — Минулої середи, 14-го червня, Джої Повел, пресовий секретар Білого Дому, передав кореспондентам копії звіту, що його Герберт Гету, директор інформаційного відділу Центральної Розвідки Агенції (СІ-Ай-Ей), доручив Білому Дому і в якому підсумовані докази, що Куба, не зважаючи на заперечення з боку Фідела Кастра, таки була причетна до недавньої інвазії катангських партизанів на південну частину африканської держави Заір.

У звіті зазначено, що починаючи з 1975-го року кубинські вояки і „дорадники“ вишколювали катангських повстанців на території сусідньої Анголі, де при владі є марксистський уряд Агостіна Нето. Сам Кастро признався, що в 1975-му році його вояки вишколювали катангців, хоча заперечує, що вишколювання продовжувалося і в наступних роках.

Літом 1976-го року кубинські та советські дорадники закликали президента Нето підтримувати наскоки катангців на Шабу (колишню Катангу), південну провінцію Заіру.

У половині 1976-го року кубинські та східнонімецькі „дорадники“ вишколювали катангських партизанів в ангольській провінції Луанда.

У березні 1977-го року відбулася перша інвазія катангців на Заір, яка тривала два місяці. Перед початком інвазії кубинські вояки супроводили партизанів аж до границі Анголі. Після цього першого нападу, що його заїрське військо відбило з допомогою декількох африканських і західноєвропейських країн, кубинські та східнонімецькі вояки і „дорадники“ продовжували вишколювати катангців в північносхідній частині Анголі, а крім того кубинські та ангольські вояки перевезли з Луанди, сто-

лиці Анголі, до катангських військових баз біля міста Казомбо велику кількість зброї, переважно советського виробу. На початку 1978-го року Натаніел М'Бумбо, лідер катангців, повідомив про свою пляну напасти знову на Заір у листі до уряду сусідньої Замбії, в якому зазначив, що кубинці вишколюють його партизанів і озброюють їх.

У той самий час кубинці допомагали при транспортуванні катангців з північно-східної Анголі до теренів біля границі Замбії, через яку катангці переходили до Заіру.

СІ-Ай-Ей у своєму звіті підсумовує вплив кубинців в Анголі дуже великий і уряд Агостіна Нето виконує доручення кубинських „дорадників“ і військовиків; протягом останніх кількох років кубинці і східнонімецькі „дорадники“ вишколюють катангських партизанів, а цю діяльність підтримує ангольський уряд і Москва; найновіший напад катангців на Заір у травні ц. р. відбувся зі співпрацею уряду Анголі та кубинських військовиків і „дорадників“.

ПОМЕР СВ. П. ПЕТРО В. БАКОВИЧ

Нью-Йорк. — Св. п. Петро Баківч, сотник УГА, інспектор Ревізійного Союзу Українських Кооперативів у Львові, активний член багатьох товариств і організацій. Помер тут несподівано на 85-му році життя минулої суботи, 17-го червня 1978 р.

Панахида за спокій душі Покійного була заповідувана на понеділок, 19-го червня в год. 8-й ввечері в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку, а похорон у вівторок, 20-го червня в год. 9.30 рано з церкви св. Юра на українській православній цвинтарі в Бавнд Бруку.

ПРЕЗИДЕНТ ІТАЛІЇ ЗРЕЗИГНУВАВ ЗІ СВОГО СТАНОВИЩА

Рим, Італія. — З кінцем минулого тижня пресові агентства інформували, що президент Італії Джованні Леоне, виступаючи в четвер, 15-го червня ц. р., на державній телевізії, проголосив свою резигнацію з посту президента держави. Сталося це кілька годин після того, як керівництво італійської Комуністичної партії, закинувши йому фінансове замішання в аферу американської летунської компанії „Лакгид“ і зазедбання плачання податків, доряджувало йому уступити зі становища президента і не допускати до започаткування судової процедури супроти нього. Очевидно, президент Леоне категорично заперечив і відкинув висунені проти нього комуністами обвинувачення, заявляючи, що він на протязі останніх шістьох років, як президент держави, служив народowi чесно, згідно з конституційними вимогами і моральною гідністю. Леоне, проти якого велася кампанія в пресі вже від якогось часу, думав, що це тільки пресова кампанія проти нього, але коли підозріння і обвинувачення висунули лідери політичної партії, він змінив свою думку, бо продовження такої кампанії могло б пошкодити не так йому особисто, як передусім політичній лідеру, які співпрацювали з ним. При тому

Леоне відмітив, що до цього висновку він прийшов сам і ніхто його до цього не намовляв, як це твердять комуністи й інші ліві дрібні партії.

Покищо на наслідників Джованні Леоне висувалося три політичні діячі з Християнсько-демократичної партії, а саме: Бенігно Заккагніні, секретар партії, Джуліо Андреотті, теперішній прем'єр-міністр італійського уряду, і Амінторе Фанфани, президент сенату. Уго Ля Мальфа, голова Республіканської партії, також, між іншим, згадується, як один з кандидатів на наслідника Леоне. Політичні спостерігачі вважають Заккагніні найспільнішим кандидатом, але усі кандидати не можуть надіятися на вибір, якщо не одержать підтримки їхньої кандидатури від комуністів в парламенті. Раніше дуже поважним наслідником Леоне вважався замордований червоними терористами колишній прем'єр Альдо Моро, бо він власне мав підтримку майже усіх політичних партій, включно з комуністами. Амінторе Фанфани, як президент парламенту, виконуватиме тимчасово функції президента країни. Згідно з конституцією, обидві палати парламенту мають до 15 днів обрати нового президента.

Афганістанський режим затісноє зв'язки зі советами

Кабуль, Афганістан. — Кореспонденти західної преси інформують, що афганістанський режим, який прийшов до влади шість тижнів тому в наслідок кривавого перевороту і замордування королівської родини, членів уряду і багатьох тисяч цивільного населення, розпочав конкретні заходи для затіснення політичних, культурних і економічних зв'язків зі Советським Союзом, якого вони називають „великим північним сусідом“. Поліційні чинники Афганістану у міжчасі переводять далі політичні чистки серед прихильників усуненого уряду, викидають їх з праці і позбавляють всяких соціальних привілеїв, називають їх „контрреволюційними елементами“ тощо. „Метою нашої революції є цілковите зривання з минулим“, — заявляє прем'єр-міністр теперішнього уряду Нур Могаммед Таракі, який виступав на радіо і телебаченні майже кожного дня, заповідаючи „справедливий“ розподіл землі для усіх прошарків населення, закінчення „жлобської експлуатації“ і підтягнення на відповідний життєвий рівень бідної верстви населення. Советського виробу танки, які допомогли прем'єрові Таракі прийти до влади, зникли з головних вулиць столиці і розмістились на пагорбі королівського палацу, який тепер переназваний на „Народний Дім“. Таракі, який виконує також функцію генерального секретаря Народного-демократичної партії,

твердить, що партія ніколи не називала себе комуністичною чи марксистською, але на практиці такою її уважало населення Афганістану від багатьох років, а практичні потягнення її проводу з наближенням до Москви вказують, що афганістанський режим приховує назву і цілі цієї партії. Речник теперішнього режиму заявив, що нав'язання тісніших зв'язків з Москвою робиться з практичних мотивів, бо Советський Союз є сусідньою країною з Афганістаном.

У зв'язку з новотвореною ситуацією існують побоювання, зокрема в сусідньому Ірані, головному постачальникові нафти для З'єднаних Штатів Америки, що росіяни спільно з афганістанцями можуть блокувати морські шляхи, і займатися за підмогою СССР, підірваною політичною роботою в Ірані, підсилюючи там рух проти теперішнього короля Шага Могаммеда Різа Паглеві. Індія, яка вважається покищо домінуючою силою в Південній Азії, побоюється нестабільності у цьому районі, а може навіть військового зміцнення Пакістану. Покищо до Афганістану прибувають все нові і нові советські „техніки“, „дорадники“, військовики для перевишколу афганістанської армії, „торговельні місії“ тощо. Кореспонденти стверджують, що попри те, що Таракі заявляє про свою нейтральність, його уряд тяготеє до Москви і фактично тільки з нею співпрацює.

Захід дасть Заірові економічну допомогу

Брюссель. — В середу, 14-го червня, тут закінчилися дводенні наради представників 10-ох країн вільного світу, між ними ЗСА, Канада, західноєвропейські держави, як теж Японія та Ірану, на яких вирішено дати 3-місячну економічну допомогу Заірові, афганістанській країні, яка недавно потерпіла великі економічні втрати в наслідок інвазії катангських партизанів із сусідньої Анголі.

Західна Німеччина, Бельгія та Канада вже зобов'язалися дати Заірові допомогу в харчах, як теж доставити задовільну кількість пального і запасових частин до різних машин, а Німеччина обіцяла ще додатково допомогти поліпшити транспортну систему Заіру. ЗСА, Британія, Італія та Франція заявили, що в принципі погоджуються допомогти тім африканській країні протягом найближніх наступних 3-ох місяців, але хочуть раніше одержати точніші інформації про потреби Заіру.

КГБ ПЕРЕСТЕРІГАЄ НАСЕЛЕННЯ ЯКУТИ ПЕРЕД „ВОРОГОМ НАРОДУ“ ЧОРНОВОЛОМ

Нью-Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Передаємо звернення Вячеслава Чорновола до Генерального прокурора СССР. Із змісту заяви видно, як, після важких в'язниць і концтаборів СССР, і на заслання в Якутію він знаходиться далі під беззастановним „опікою“ органів КГБ.

Звернення Чорновола друкуємо в перекладі з російської мови.

„Генеральному прокуророві РСРС

від політичного заслання Чорновола Вячеслава Максимовича (Якутського АРСР, Ленінський район, пос. Чаппанда)

Вячеслав Чорновол

Звертаю Вашу увагу на безвідповідальну діяльність ленінських районних співробітників КГБ (Якутія), які зневажують мої громадянські права і, між іншим, підірвують і без того втрачену репутацію органів КГБ.

За вказівками і з безпосередньою співучастю ленінського відділу КГБ в селі Чаппанді, ще перем тим, як я приїхав сюди на заслання, ленінські районні співробітники КГБ, прокуратура і міліція почали на широкую скалю „обробляти“ населення. На зібранні місцевого активу повідомили, що незабаром в селі з'явиться „ворог народу“ (звернувши увагу на заховану в „глибині“ сталінсько-берійську термінологію), який хотів повалити радянську владу, за що дістав 7 років таборів і 5 років заслання (для більшого застрашення)... міл строк трішки збільшили)...

Налякани якути першого дня навіть не відповідали на мої поздоровлення, або на запити побутового характеру, сторчили від мене як від хворого на чуму. Згодом набрали трохи відваги і з

(Закінчення на ст. 3-ій)

„Известия“ лають В. Лупаня і Е. Масціоччі

Москва. — Советська газета „Известия“ надрукувала у числі з 7-го червня ц. р. довшу інформативну статтю свого київського кореспондента А. Доленка про сільськогосподарську виставку З'єднаних Штатів Америки в Советському Союзі, яка проходить там під кличем „Сільське господарство ЗСА“. Доленка не так цікавить сама виставка, яка проходила в Києві від половини квітня до 23-го травня ц. р., як люди які цю виставку обслуговували, а зокрема два гідні (інформатори) Володимир Лупаня і Ентоні Масціоччі, проти яких виступила одностайно советська пропагандна машина, а міністерство закордонних справ зажадало їхнього відкликання до ЗСА. Стаття в „Известиях“ розпочинається цитатами численних листів нібито від відвідувачів виставки, які, побіч критики про саму виставку, висунули ряд обвинувачень проти двох названих гідів, які, на їхню думку, поводити себе дуже „провокаційно“, намагаючись ображати советських відвідувачів та знеславити політичний і соціальний лад в СССР. Один з авторів такого листа, Олександр Іванович Маменчук, пише, що „організатори виставки, як виглядає, не прив'язували великої уваги до розміщення експонатів і розкладають їх, як щось другорядне; вони намагалися використати виставку для наклепів на советську державну систему і для антисовєтської пропаганди“. Автор, як і його попередники, називає по-ім'я В. Лупаня і Е. Масціоччі, і дуже обурюється, що вони говорили про відсутність прав людини в СССР і про брак засадничих демократичних свобод, якими користуються люди на Заході.

У заключенні київський кореспондент „Известий“ намагається представити обох гідів ледь не фашистами і заглиблюється у їхні автобіографії, кажучи, що батько В. Лупаня втік в 1944 р. разом з фашистами на Захід та що його син Володимир одружений з Ольгою Добуш, яка також є гідом сільськогосподарської виставки ЗСА і активно допомагає чоловікові у його „сумнівній“ праці. Щоб знайти причину такої „сумнівної“ праці молодих інформаційних, советські пропагандисти вдаються до відомих прийомів і кажуть, що батько „Володі“ це майже магнат, бо він в часі війни вдержував зі своїм братом Осипом склеп в Самборі, а Григорій Васильович Добуш служив поліцистом в часі фашистської окупації Західної України, а потім втік до Німеччини і ЗСА. Батьків Масціоччі советські пропагандисти не могли вбрати в поліційну форму, бо він народився і виріс в Бостоні, але вони йому приписали співпрацю з федеральним управлінням для закордонних зв'язків, щоб тільки не зарахувати його в категорію пересічних американців. „Сам факт, що Лупаня, син людини, яка втікла з батьківщини з фашистами, і тепер пропагує чужі нам ідеї, не викликає здивування“, — пише А. Доленко в „Известиях“. Він тільки дивується, чому організаторам виставки потрібний був цей „наклепник“.

Дальше у статті Доленка вже йдуть „поучення“ про те, що ЗСА не повинні використовувати культурної виміни для пропагандних цілей, які підірвують довіру між народами; що Советський Союз систематично проводить ленінську мирну політику і робить всі заходи для покращання відносин між народами і т. д. і т. п. В кінці статті двома рядочками сказано, що міністерство закордонних справ СССР зажадало відкликання обох гідів і за протестувало проти їхньої поведінки.

Велить прославляти Пушкіна

Задокладуючи на кожну країну дружбу всіх "братніх" республік СРСР, а зокрема наголошуючи на українському призначенні, українського народу з російським, советським, віддас тій тематичній чимало місця. На п'ятидесятих роках відмічають спільні фестивалі народів СРСР, приїзд різних національних груп з Советського Союзу з відвідинками в Україну і навпаки, турне танцювальних і співочих ансамблів з України, обмін літературними творами, перекладами творів, встановлення "Клубів дружби" тощо. Щоб це більше зблизило "молодшого", "старшого брата", Я. Петрів у київській "Радянській Україні" в статті "Пушкінські місця" йде про ліній проклами Пушкіна, кладучи його особу у фокус, великої любові українського народу. Нав'язуючи до перебування Пушкіна в Україні, а зок-

рема в Києві, Я. Петрів пише, що біля Брест-Литовського проспекту у цьому місті поставлено пам'ятник: "Пушкіну — український народ". І в далі йде про ліній проклами Пушкіна, кладучи його особу у фокус, великої любові українського народу. Нав'язуючи до перебування Пушкіна в Україні, а зок-

Честерська громада при праці

Дня 2-го квітня ц. р. відбулися Загальні Збори Відділу УККА в Честері, Па., на яких обрано нові керівні органи і намічено план праці на будуче.

Збори відкрив мгр Володимир Сич, референт преси і зв'язків, звертаючись з проханням до о. Липина, пароха УКЦ, провести вступну молитву.

Після молитви — тимчасовий секретар заявив, що на Збори на всіх 80 членів прийшло 26 платників УНФ, і тому на залі є вимога за законом кворуму, потрібне до важності Зборів. Він відчитав приготування Управою порядок нарад, що його присутні одностайно затвердили.

Присутні додали до пункту пункту мгр Сич попросив присутніх подати кандидатур до Президії Зборів. На внесення о. Липина присутні обрали до президії таких кандидатів: д-р Євген Захарієвич — президент, Володимир Корчинський — замісник і п-ні Доза Пастушок — секретар для обох мов. Після вислуду голосування мгр Сич попросив новообрану президію зайняти місця і продовжувати Збори згідно з планом.

Протокол із попередніх Загальних Зборів відчитав Яро Салдан, секретар Відділу УККА і присутні прийняли його із зміною, що і запропонував Теофіл Павлюк.

Першим звітував за минулорічну Управу мгр Володимир Сич, який у своєму, окремо приготуваному, у письмовій формі звіті, подав докладну аналіз праці Відділу за минулий рік, вказуючи на досягнення, але й не скривавши різноманітності.

Звіт доповідав назвав минулий рік "роком великих зусиль та ідейних замірів", а звернувшись до присутніх, він закликав не марнувати часу на пусті і зайві "балакани", але сконцентрувати всі свої сили на речі творчі, ідейні, які приносять користь нашим братам у пошуку істини. Батьківщині і тим, що опинилися поза її межами.

Із жалем належить підкреслити, що великий відсоток українського громадянства на поселеннях стоїть поза скобками громадянського активу, не цікавиться долею своїх братів на різних землях, велика частина громадянства стоїть в тіні УККА і його пращою зовсім не цікавиться та не підтримує його матеріально. Кожна лепта складена на НФ, який завдячує УККА, починається в певній мірі до поліпшення долі наших братів там, на рідній не своїй землі...

В минулому році, — продовжував звіт доповідач, — заходом Відділу УККА влаштовано Шевченківську Академію, Листопадову Академію та підняв відмічати великі Акти Січня 1918-19 років.

У неділю 16-го квітня ц. р., о год. 4-й після полудня, в Авдиторії Школи св. Духа, відзначено Шевченківські роковини.

Велике призначення належить Володимирові Корчинському, який як культурно-освітній референт і диригент хору при УКЦ не жалів ані часу, ні труду, щоб всі наші імпрези ма-

ли величавий і мистецький характер, започинаючи зміст тих імпрез виступами чудового хору.

Деякий застій в праці нашого Відділу, продовжував звіт доповідач, постав в часі несподіваної реєстрації голови Відділу інж. Захарієвича, що сталося в липні минулого року і з причини відмови інших членів Управи заступити опорожене місце голови.

В наслідок таких надзвичайних обставин, підписаний взяв на себе обов'язок координатора Управи Відділу і з допомогою інших референтів допомагав працювати Відділу до нинішнього дня. Як референт преси та зв'язків підписаний приготував і опублікував у нашій щоденній пресі чотири дописи про наші імпрези та два звернення до громадянства перед Листопадовою Академією і перед святкуванням Роковин 22-го Січня. Підписаний також займався збіркою підписів на ідейно-визвольних проханнях до американської Інформаційної Агенції у Вашингтоні в справі видання тієї ж Агенцією інформаційної книжечки-памфлета, рівнож українською мовою для роздачі їх відвідувачам сільсько-господарської виставки, що відбулася в Києві в квітні ц. р. На протязі лише чотирьох днів нам вдалося зібрати 198 листів і вислати їх до Вашингтону, на що підписаний отримав особистого листа з подякою від директора Агенції з поясненням про позитивне пологдження нашої просьби. Велику допомогу у збиранні тих підписів дали підписаному інші члени Управи, а саме: Корчинський, Малешкий, Ціхановський, Салдан, Кучера і о. Й. Копацький з УПЦ в Честері, Па.

Згадуючи про святкування Актів 22-го Січня — безсвідомий підкреслює, що цього року вони мали дещо змінену форму, бо відбулися в середині Міської Управи і на них прибуло понад 230 осіб, що викликало велику радість серед наших громадян та велике задоволення офіційних чинників міської адміністрації. Великий вклад праці в ту діяльність вніс Василь Пастушок, який, як зв'язковий з урядовими чинниками, по-робив всі приготування перед посадником міста і міською адміністрацією.

Як доповнення до звіту мгра Сича, коротко звітування склав секретар Відділу Яро Салдан, подаючи, що в минулому році ми одержали 15 листів, вислано 65 листів, не враховуючи 77 листів, що їх вислано до членів Відділу з нагоди Загальних Зборів.

Фінансову сторінку праці Відділу зreferував Гарасим Маковський, як фінансовий референт. У минулому році зібрано до НФ суму 1,197 дол. і вислано до Централі суму 1,077 дол., а крім цього із імпрез було 654 дол. приходу.

За Контрольну комісію звітував її голова проф. Степан Микита, подаючи, що в минулому році господарка Відділу була ведена добре, хоч були деякі недотримання з посвідками вдатків, але це справедливо.

Голова Контрольної комісії поставив внесення в імені Контрольної комісії на ухвалення абсолютної уступаючої Управи, що присутні одностайно одобрили.

Присутні додали до вибору нових керівних органів Управи — голова Номінаційної комісії о. Липин зголосив листу кандидатів, а тому що другі листи ніхто не запропонував відбулося голосування над листом Номінаційної комісії, що її затверджено більшістю 16 голосів, з тим, що 4 голоси були проти, а 6 членів здержалося від голо-

3 життя української громади в Глен Спей

Українське Село в Глен Спей, мешканці якого зацікавлені американським життям — поселилися тут в цілі збереження української субстанції, щоб душевно відпочити та побудувати тут "кляпчик України", де без турбот можна б прожити, знайти між своїми людьми прожиток та передати своїм внукам те, чого вони не змогли бачити чи привнести зі собою з України.

Поселення української громади має свій початок 50-60 років, хоч остаточне його оформлення відбулося у 1973 році і було подієвим вибором своїх представників до міської Управи Люмберленду.

Важко поселення були охочі "Верховини" — УРСР, яке впродовж пошлях до Мотікен озера, Озеря та Гайленд Лейк і Елдрідж місцевостей в Гайленд Лейк Тавніпп. Оселя в гарному поєднанні історичної і сучасної будівельної архітектури, що озер, пригородах до купелі та ловлення риби і впродовж спорту на воді: каяки, човни, і моторівка приналежать сюди охочим рибаків і спортсменів, та зокрема американських скавтів.

Під сучасну пору тут поселилися, або закупили площі понад 250 родів, що у загальному дає 25 відс. місцевого населення Люмберленду.

Громада побудувала обидві українські церкви, які обслуговують місцеве громадянство та прибуваючих відвідувачів.

Мешканці треба поділяти на емеритів та молоде покоління, яке працює в докопальній легкій індустрії, торгівлі чи у власних підприємствах. Деякі докладають щоденно до праці в Нью Йорку.

Сухий і гірський клімат, зокрема чисте його повітря, річка Делавар та озера, гірські краєвиди, золотиста осінь, ладіє літо та "українська" зима, — є привадою та гарантією розросту української громади.

Порівнюючи клімат з Нью Йорком чи містами Нью Джерсі, тут різниця в температурі 10 ступ. Ф., що також спільно часами весну до двох тижнів.

Важко людей тут проводять свої відпустки в місцевих мотелях у знайомих, або на "Верховині".

До складу нових органів Відділу ввійшли такі особи: Василь Пастушок, мол. — голова, Володимир Корчинський — містоголо-ва і культурно-освітній референт, Іван Федак — секретар української мови, Ігор Кізік — секретар англійської мови, Осип Бандерський — організаційний референт, Ефрозина Лесик — фінансовий референт, Теодозія Пастушок — референт суспільної опіки, мгр Володимир Сич — референт преси і зв'язків, Володимир Крамар, Гарасим Маковський і Ярослав Ключа — збірники НФ; члени Управи: д-р Євген Захарієвич, інж. Володимир Кузик, Богдан Малешкий, Григорій Ціхановський та Яро Салдан; до Контрольної комісії обрано: проф. Степан Микита, Василь Кий і Осип Кізік; до Громадського суду: Данило Паньків, Данило Кучера і Дмитро Молодцев.

Нот обраний голова Управи Василь Пастушок подякував присутнім за довіру і приобіцяв виконувати свою працю для добра громади.

О год. 6:30 Збори закрито молитвою, що її провів о. Липин.

Мгр Володимир Сич

3 діяльності ЛМК в Нью Йорку

Об'єднання Українських Лісників і Деревників та Літературно-Мистецький Клуб в Нью Йорку влаштували в п'ятницю, 17-го лютого ц.р. Літературний вечір на лондонській темі, щоб познайомити нашу громаду з цікавими мистецькими оповіданнями і нарисами пера Ярослава Зубала, Романа Купчинського, Богдана Лучаковського, Остапа Савчинського, Романа Юркевича і Романа Яримовича. Читали ці спогади: О. Кебало, Роман Корчинський, О. Савчинський, Р. Яримович і Ю. Яримович.

У музичній частині вечора був виступ співацьки Лариси Магун-Гурин при фортепіановому супроводі Мисіри Васильєвської.

Вечір відкрив голова Клубу інж. Тарас Грицай, вітаючи авторів і гостей, а що цього дня українська громада відзначала день народин нашого Патріярха, в короткій промові він підніс незвичайно цінні і багатогранні заслуги Великого Страдника за віру і український народ та його неопінені досягнення за останніх 15 років перебування у вільному світі. Програмою вечора проводив інж. Роман Корчинський.

У своєму вступному слові інж. Корчинський згадав про наші прекрасні ліси, передаючи словами немов подих їх незрівняної краси, прегарних краєвидів, блискучих річок із карпатських гір та весь скарб наших лісів із тим всім, що там росло і проживало. На сьогоднішньому вечорі продовжував промовець, присутні відчували при читанні лондонських оповідань лісову природу і її краєвиди разом з пригодами, не раз смішними і повними своєрідного гумору, що їх подають автори. Після свого вступного слова, інж. Корчинський прочитав лондонський нарис інж. Лучаковського про зацінку на кізла, що покінчилася тріумфом мисливця, та описав декілька мисливських гуморесок.

У другій частині вечора інж. Корчинський прочитав спогади інж. Юркевича про зацінку на лісових грабників і того ж автора "Вояки", а Ю. Яримович прочитав спогади інж. Зубала "Лови" — про велике полювання на більшого звіра з нагіркою у великих лісах. О. Кебало прочитав оповідання про полювання в добу "директора", Мисіри Лучаковського, що його влаштувало лондонське Т-во "Тур" у Львові.

Закінчуючи цей милий і цікавий вечір, інж. Корчинський подякував ЛМК-ві за дружню співпрацю в приготуванні цього вечора, обидвом паням за музичну частину і всім авторам, що виступили на вечорі. Голова Клубу інж. Грицай сказав щирі подяки для Т-ва Лісників і Деревників на руки інж. Корчинського за корисну співпрацю та всім гостям, побажавши їм "доброї ночі".

О. Ховацько

В.Б.

ЛІТНІЙ СЕМІНАР УВАН

відбудеться 7-11 серпня 1978 року у пансіоні "Карпатія", Гантер, Н. Й.

ПРОГРАМА:

Проф. ОМЕЛЯН ПІЩАК, Гарвардський університет, Кембрідж: "Українська інтелектуальна історія 1912-20 століття".

МАРКО ЦАРНИК, поет, перекладач: "Олександр Довженко — життя і творчість".

Зголошення і далішні інформації: TITUS HEWRYK 4607 Larchwood Avenue Philadelphia, Pa. 19143

УВАГА!

МУЗИЧНО-РОЗВАГОВІ ТАБОРИ

Українського Хору "МОЛОДА ДУМКА" в Нью Йорку відбудуться від 23-го лютого до 12-го серпня 1978 р. на Оселі УРСОЮ, "Верховина" в Глен Спей, Н. Й. для молоді у віці від 8-16 років.

За анкетами зголошень проситися звертатися, найдаліше до 5-го лютого 1978 р. до: UKRAINIAN CHORUS "DUMKA" OF AMERICA, Inc. (Moloda Dumka) 140-142 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

ТАБОРОВИЙ КОМІТЕТ

Субота, 24-го червня 1978 року

Головна зала "Commonwealth Ballroom"

Marriott Hotel

City Line and Monument Road

Philadelphia, Pa.

Оркестра "Темпо" І. Ковалів

Вечірній одяг.

Українське Лікарське Товариство Північної Америки — Відділ Пенсильвенії

запрошує все Громадянство на

ВЕСНЯНИЙ РАВТ та БЕНКЕТ

"Коктейль" — 6:30 • Бенкет — 7:30

Равт — 9:00-год. веч.

В справі квитків та інформації, прошу звертатися на адресу:

Ukrainian Medical Association

c/o Mrs Nila Sendzik

409 C-2 Knightbridge Court, Salem Harbour

Andalusia, Pa. 19020

Тел. (215) 638-8609 від 7-го год. веч.

Ділимося сумною вісткою, що дня 16-го червня 1978 року відійшов у Вічність

БЛ. П. ПЕТРО В. БАКОВИЧ

Сотник Українських Армії, інспектор РСВУ у Львові та член багатьох Товариств, нар. в Галичині 1893 р.

ПАНАХИДА буде відправлена 19-го червня 1978 р., о год. 8-й веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Нью Йорку.

ПОХОРОН — о год. 9:30, 20-го червня 1978 р. після ЗАУПОКІЙНОЇ ЛІТУРГІЇ в церкві св. Юра, Тіло Покійного буде відвезене на Український Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Брат — ЯРОСЛАВ з дружиною ДОРОЮ, братиницею АЛЕКСАНДРОЮ та ближча і дальша Родина в Америці і в Україні

